

ปีแอร์ ออกุสต์ เรอเนอร์

(Pierre-Auguste Renoir: ค.ศ.

1841 – 1919) เรอเนอร์เป็นจิตรกร

ที่มีความโดดเด่นการเขียนภาพคน

และงานรื่นเริงที่แสดงถึง

อากัปกริยาความเคลื่อนไหว มีการ

ใช้สีสัมผัสสดใส และไม่แสดง

รายละเอียดของภาพ

ผลงานที่สำคัญของเรอเนอร์

ร้านมูแลง เดอ ลา กาเลต (Le Moulin De La Galette), ค.ศ. 1876

การเลี้ยงอาหารกลางวันบนเรือ (Luncheon of the Boating Party: ค.ศ.1880–1881)

ร่ม (The Umbrellas), ค.ศ. 1881-6

เด็กผู้หญิงที่เปียโน
(Girls at the Piano),
ค.ศ. 1892,

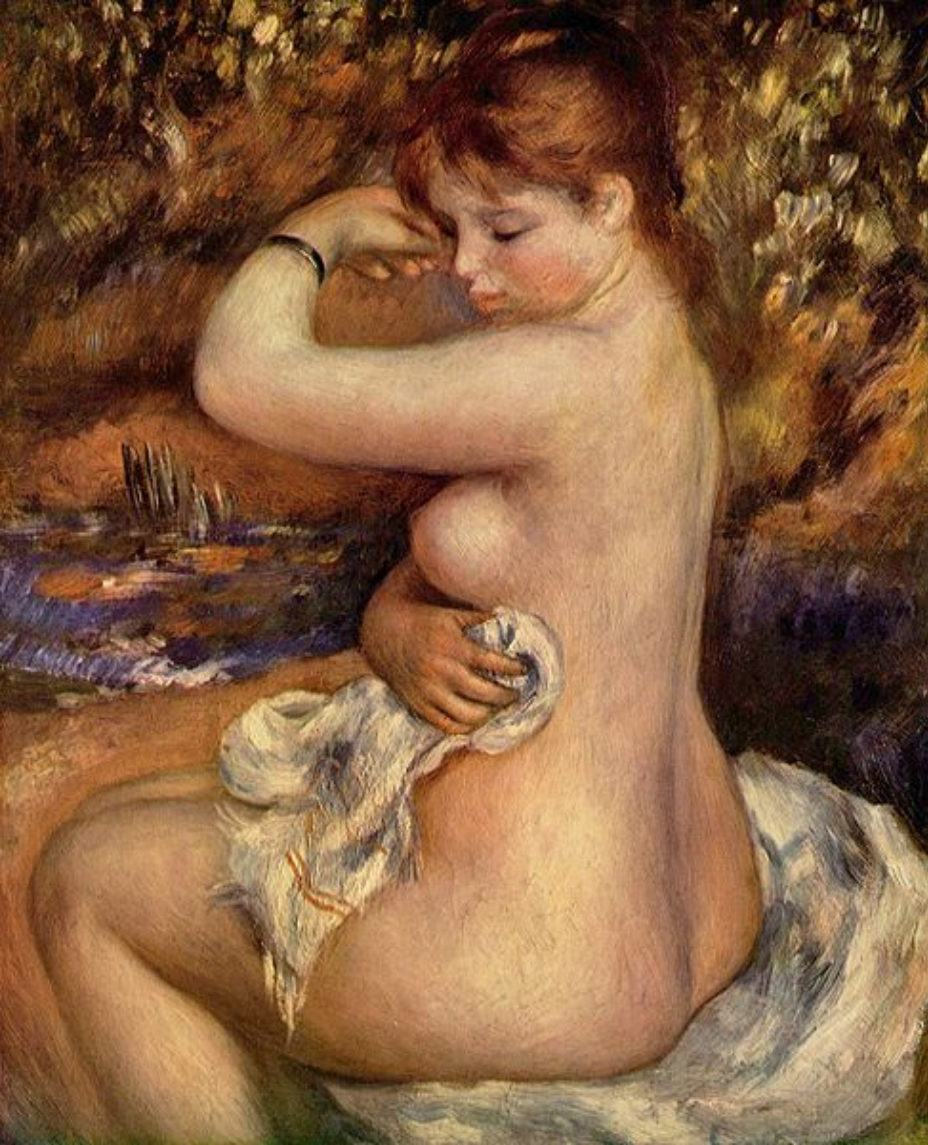
เต้นรำในเมือง
(Dance in the
Country) พ.ศ.
1883

เต้นรำในเมือง
(Dance in the
Country) พ.ศ.
1883

La Grenouillere (1869) พ.ศ. 1869

ภาพเปลือย (Nude)

คามิล ปิสซาร์โร

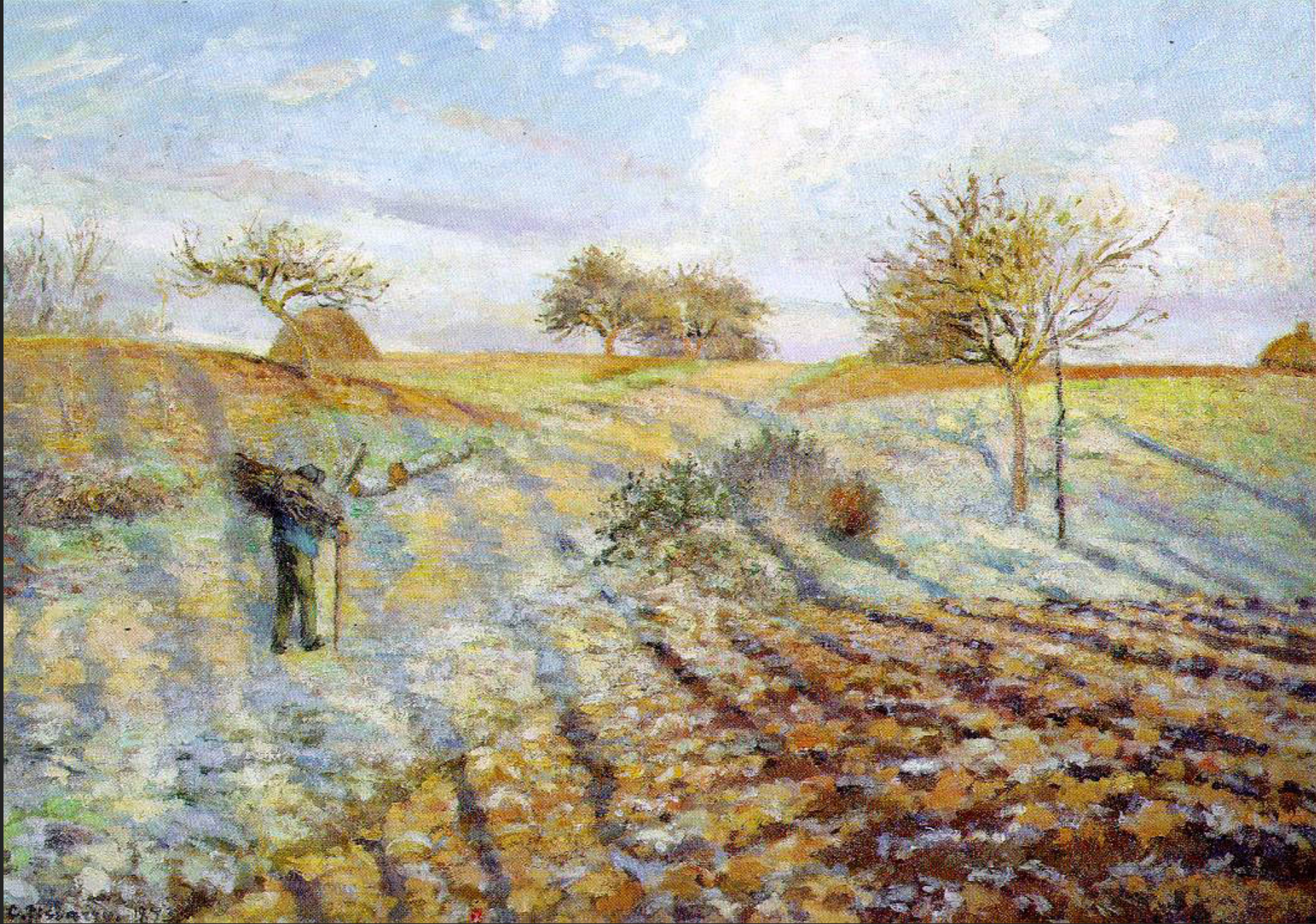
(Camille Pissarro: ค.ศ. 1830 –
1903)

เล่าเรียนศิลปะที่กรุงปารีส
และเข้าร่วมกลุ่มกับโมนี
และเซซานน์ มีความ
โดดเด่นในภาพเขียนทิวทัศน์
ธรรมชาติที่มีบรรยากาศ แสงสี
อบอุ่นสดใสตามหลักการใช้สี
แบบอิมเพรสชันนิสม์

ถนนที่ไปสู่ Louveciennes (The Road to Louveciennes ค.ศ. 1872)

คราบน้ำค้างแข็ง (Gelee blanche: Hoarfrost) พ.ศ. 1873

ทิวทัศน์ที่ Pontoise (Landscape at Pontoise, ค.ศ. 1874)

หลังคาแดง (The Red Roofs พ.ศ. 1877)

ภาพ The Boulevard Montmartre on a Winter Morning ค.ศ.1897

เอ็ดการ์ เดอกาส์

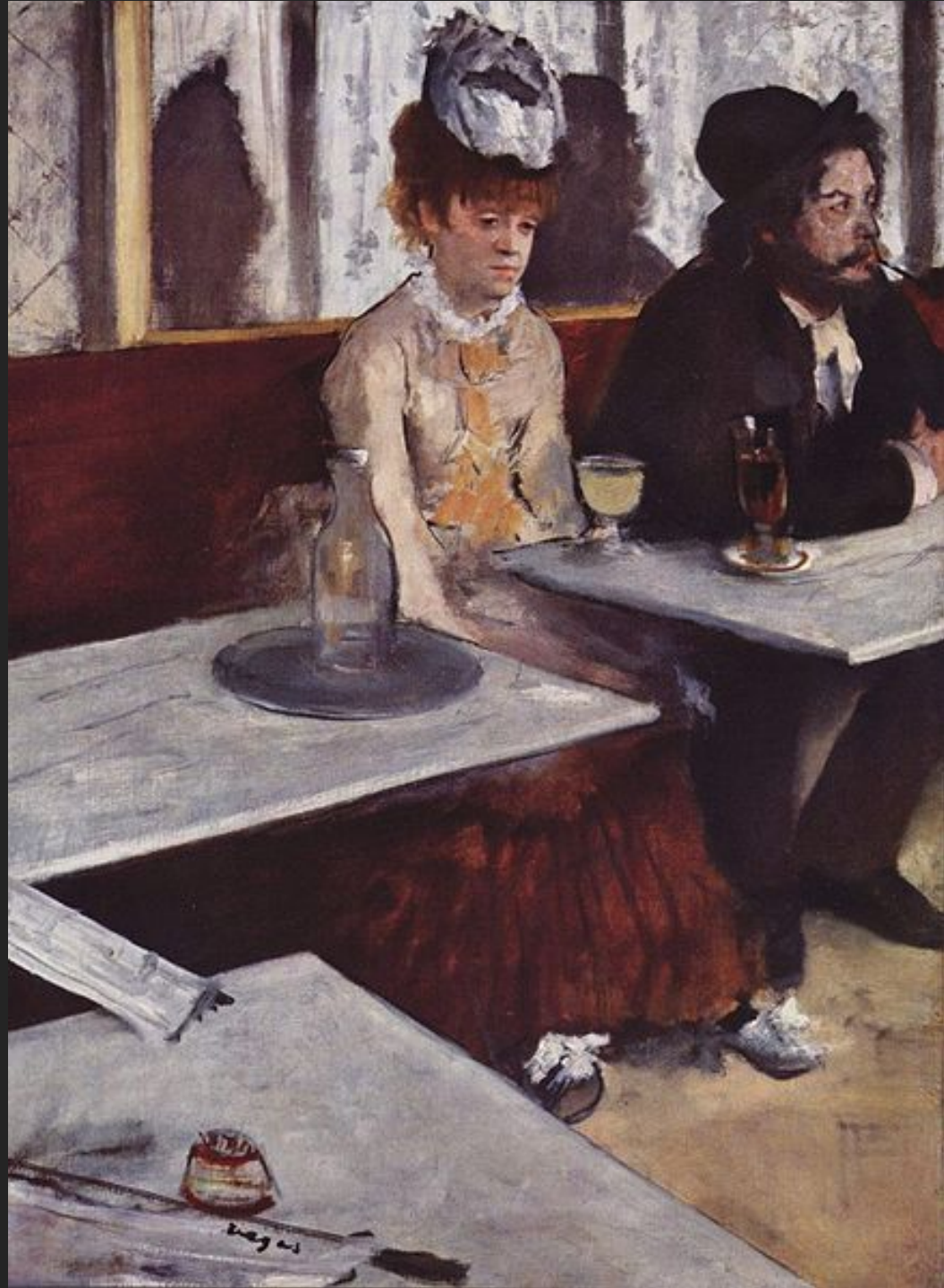
(Edgar degas ค.ศ. 1843 – 1917)

เป็นชาวฝรั่งเศส งานมีโครงสร้าง ที่ดู
มีดที่บกว่า งานของเรอแนร์ หรือโมนะ
รูปที่มีชื่อเสียงที่ สุดคือ จิตรกรรมชุด
นางระบำ การเต้นบัลเลต์แสดง
อากัปกริยาที่เคลื่อนไหว

ผลงานชิ้นสำคัญของดอกาส์

เหล้าเอบเซน (*L'Absinthe*: ค.ศ.1876)

ภาพชุดนักเต้นรำ
บัลเลต์ ช่วงทศวรรษ
1870-90

กลุ่มศิลปินหญิงในลัทธิอิมเพรสชันนิสม์

มารี บรัคเกอมงค์ (Marie Bracquemond: ค.ศ. 1841-1916)

เบอร์เชอ โมริโซ (Berthe Morisot ค.ศ. 1841 – 1895)

แมรี คาสซาต (Mary Cassatt: ค.ศ. 1844 – 1926)

บรักเกอมงค์:
ชาในยามบ่าย
(Afternoon Tea)

ค.ศ. 1880

โมริโซ: ไขวเปด
(The Cradle) ค.ศ.

1872

ศาสตราจารย์ แม่อุ้มลูก
ในอ้อมแขน
(Mother-Holding-
A-Child-In-Her-
Arms)[ค.ศ 1890]

ศาสตราจารย์: อาบน้ำ
(The Bath) ค.ศ.
1893

ภาพ

cassatteYoung

Lady in a

Loge Gazing

to Right, ค.ศ.

1880

M. Cassatt

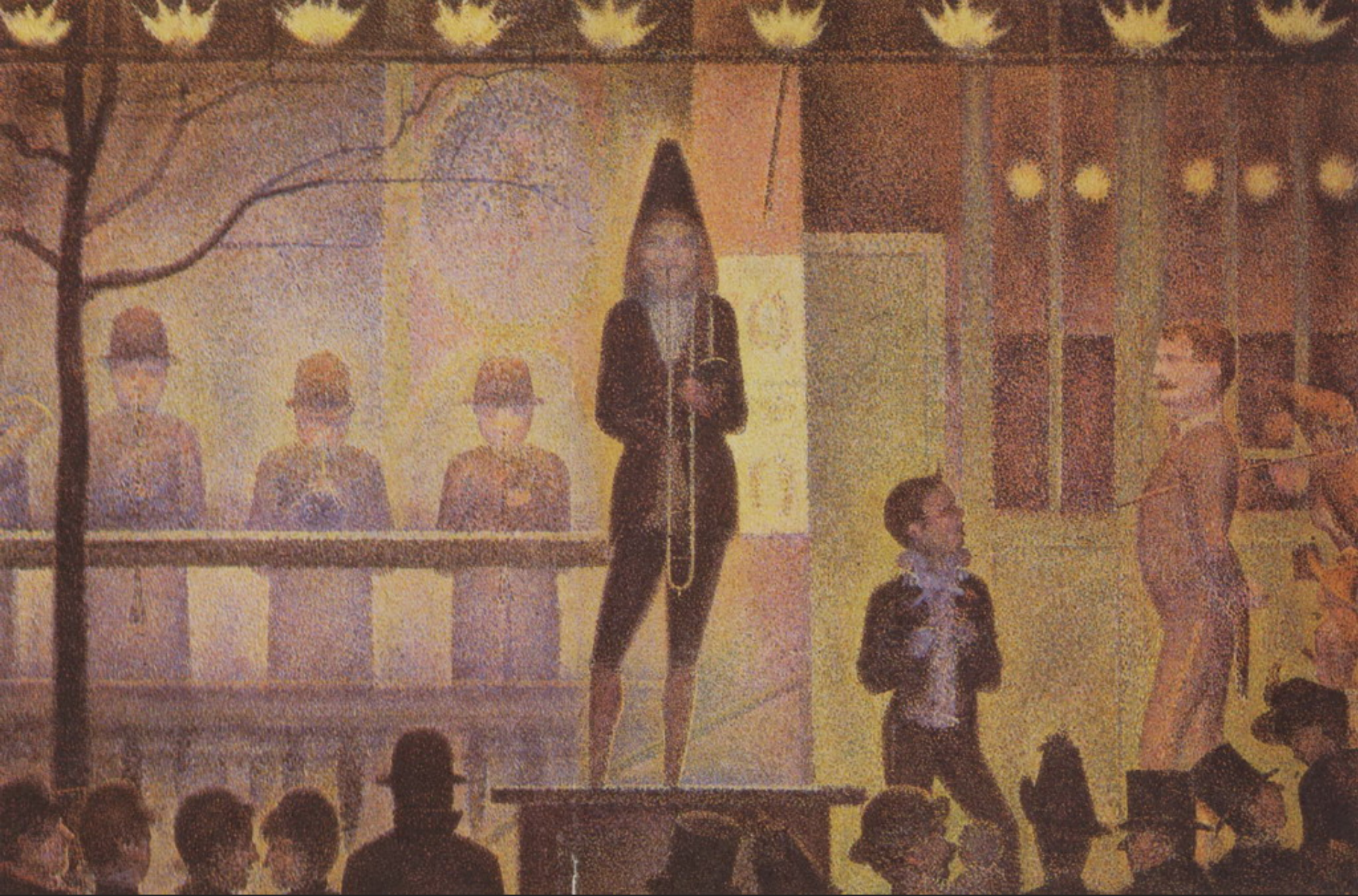

Neo Impressionism หรือ Pointillism

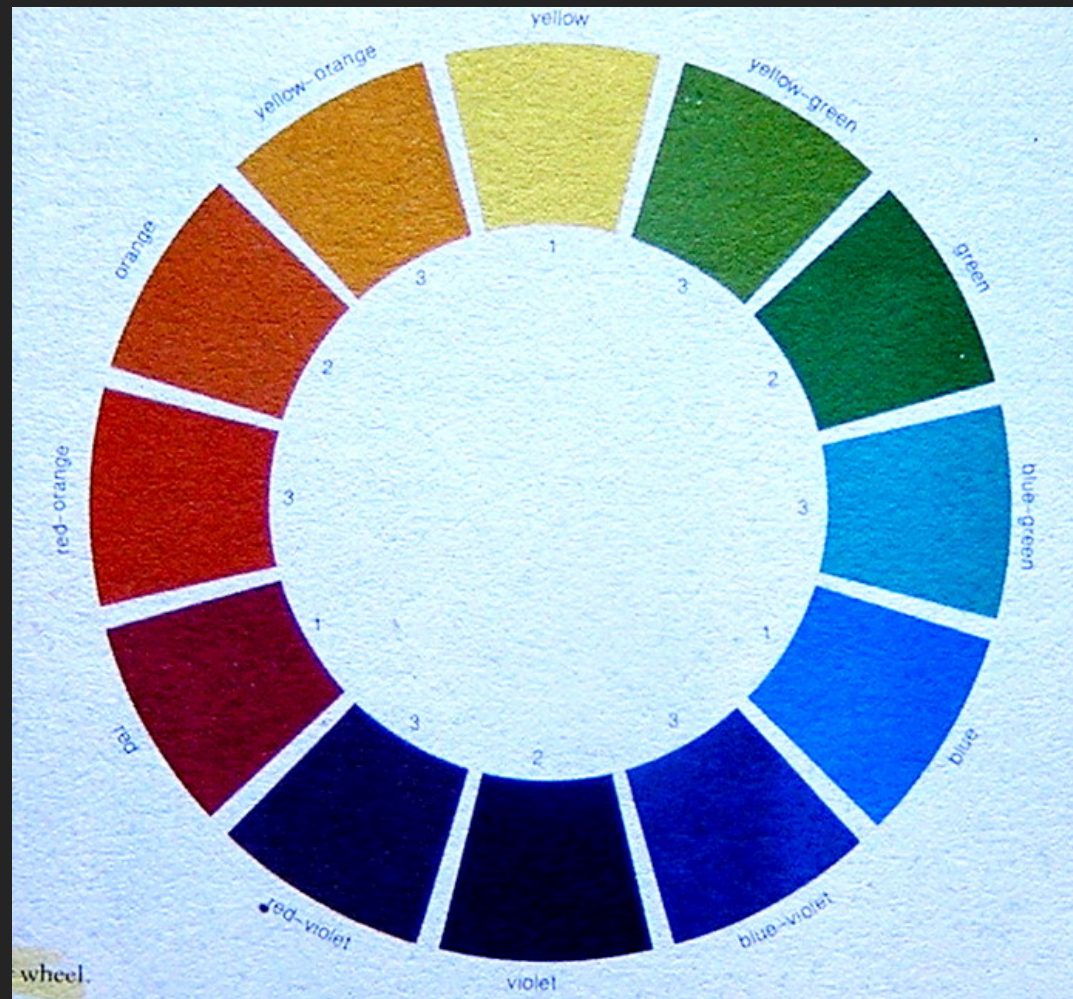
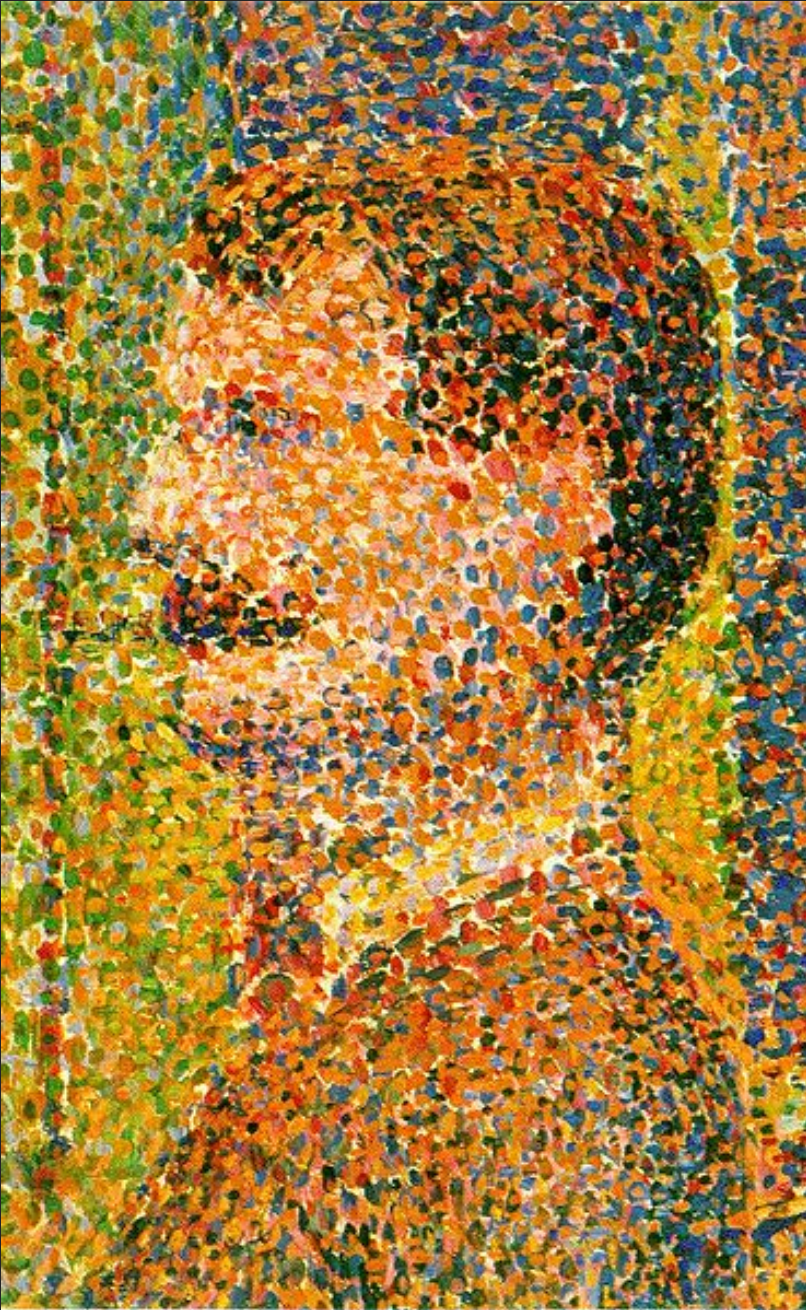
เป็นรูปแบบศิลปะแบบหนึ่งอันเนื่องในลัทธิอิมเพรสชันนิสม์
ที่มีเทคนิคอันพิเศษในการเขียนภาพคือใช้เทคนิคในการสร้าง
รูปทรงโดยการแต้มสีเป็นจุดเล็กๆ และให้จุดสีเหล่านั้น
ผสมผสานโดยผ่านนัยน์ตาของผู้ชมงานเอง เป็นแนวคิดที่
ได้รับอิทธิพลจากวิทยาศาสตร์ในเรื่องของแสงสี ศิลปินคน
สำคัญคือจอร์จ ปีแอร์ เซอราต์ (Georges Pierre Seurat
ค.ศ. 1850-1891)

ผลงานชิ้นสำคัญของเซอร์ราล์

การแสดงละครสัตว์ (Circus Sideshow (or Parade de Cirque), ค.ศ. 1887–88)

ภาพขยายการจากภาพแสดงละครสัตว์

และวงจรสีธรรมชาติ

ละครสัตว์
(The Circus, พ.ศ. 1891-02)

วิวที่ป้อม Samsonat (View of Fort Samson) ค.ศ. 1885

บ่ายวันอาทิตย์ที่เกาะลากรองแเจตต์

(Sunday Afternoon on the Island of La Grande Jatte), ค.ศ. 1885

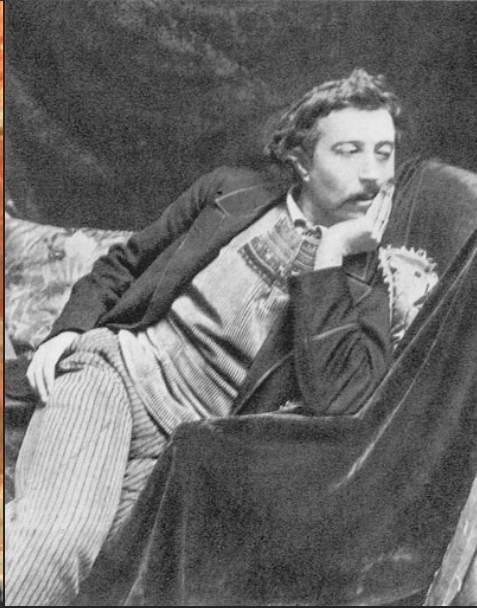
คนอาบน้ำ (Une Baignade: ค.ศ. 1884)

ลัทธิโพสต์อิมเพรสชันนิสม์

Post Impressionism

เป็นรูปแบบศิลปะในลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ในช่วงหลังที่
ได้พัฒนาการของแนวคิดและรูปแบบต่างจากช่วงต้น
ของลัทธิอิมเพรสชันนิสต์อย่างหลากหลาย แต่ก็มี
รากฐานที่สัมพันธ์กับศิลปะอิมเพรสชันนิสม์โดยตรง
คือ การใช้สีเส้นที่สดใสบนฐานแนวคิดของอิมเพรสชัน
นิสม์

กลุ่มศิลปินในลัทธิโพสต์อิมเพรสชันนิสม์

พอล เซซานน์ (Paul Cézanne: ค.ศ. 1839 – 1906)

พอล โกแก็ง (Paul Gauguin: ค.ศ. 1848 – 1903)

วินเซนต์ แวน โก๊ะท์ (Vincent Van Gogh : ค.ศ.1853 – 1890)

ทูลูส โลเทรค (Henri de Toulouse-Lautrec: ค.ศ. 1864 – 1901)

พอล เซซานน์ (Paul
Cezanne ค.ศ. 1839-
1906) ได้ให้ความสนใจ
ต่อรูปทรง และการ
ลดทอนรายละเอียดของ
รูปทรงในธรรมชาติ
โดยลดความสำคัญของ
บรรยากาศและแสงสีลง

ผลงานชิ้นสำคัญของเซซานน์

Still Life with Apples and oranges, 1895-1900 หุ่นนิ่งกับผลแอปเปิล
และผลส้ม

หุ่นนิ่งกับรูปปั้นกามเทพ

Still Life with Plaster

Cupid, ค.ศ. 1895

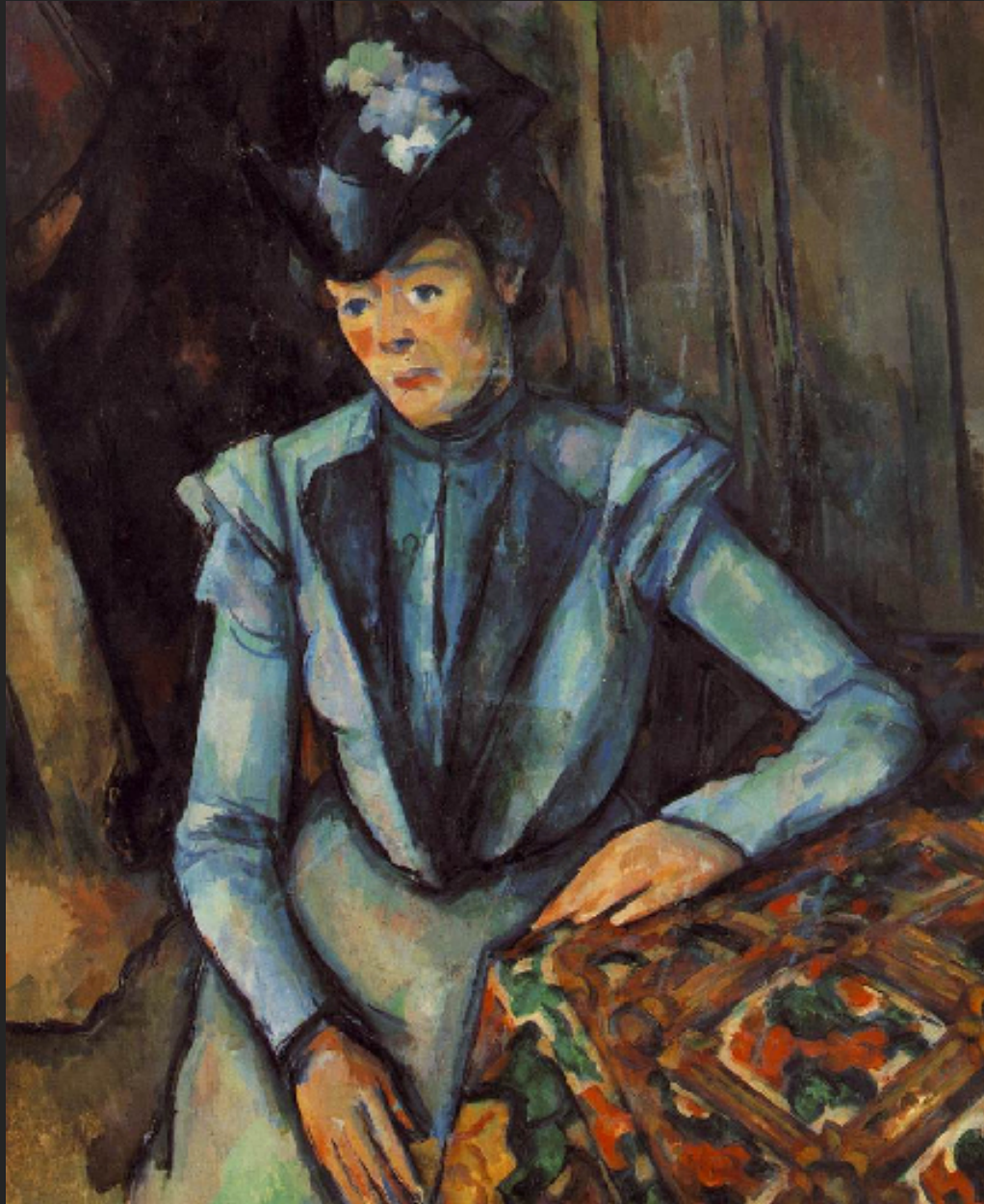

ผู้หญิงอาบน้ำ

(Women
Bathers)

ค.ศ. 1885 /

1887

ผลงานของเซซานน์ แสดงถึงความสนใจที่มีต่อรูปทรง และการลดทอนรูปทรง

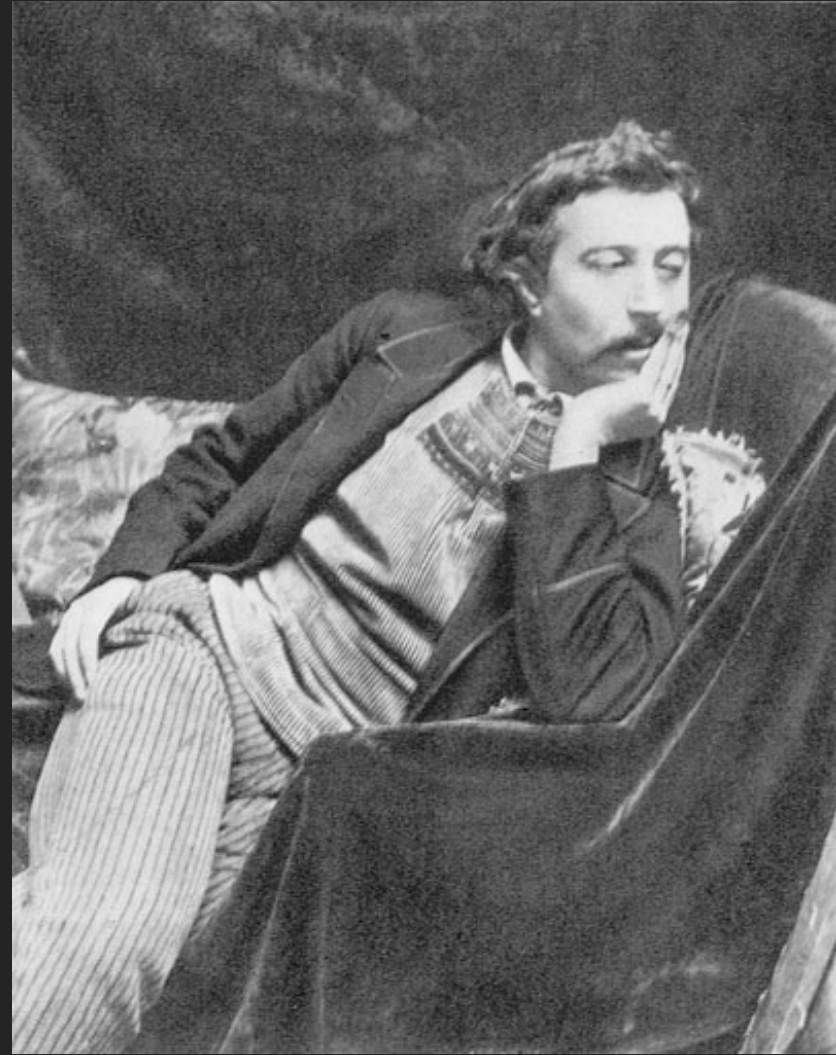

บ้าน และฟาร์มที่ Jas de Bouffan (House and Farm at Jas de Bouffan) ค.ศ. 1889

ผลงานของเซซานน์ แสดงถึงความสนใจที่มีต่อรูปทรง และการลดทอนรูปทรง

พอล โกแกง (Paul Gauguin

ค.ศ. 1848-1903) ยังคงให้
ความสำคัญต่อแสงสีอันสดใส
เช่นเดียวกับอิมเพรสชันนิสต์
ช่วงต้น แต่สีอันสดใสของ
โกแกง ก็มีลักษณะเฉพาะที่
พิเศษที่บางส่วนไม่สอดคล้อง
กับข้อเท็จจริงในธรรมชาติ แต่
ให้ความสำคัญกับจินตนาการที่
จิตรกรต้องการ

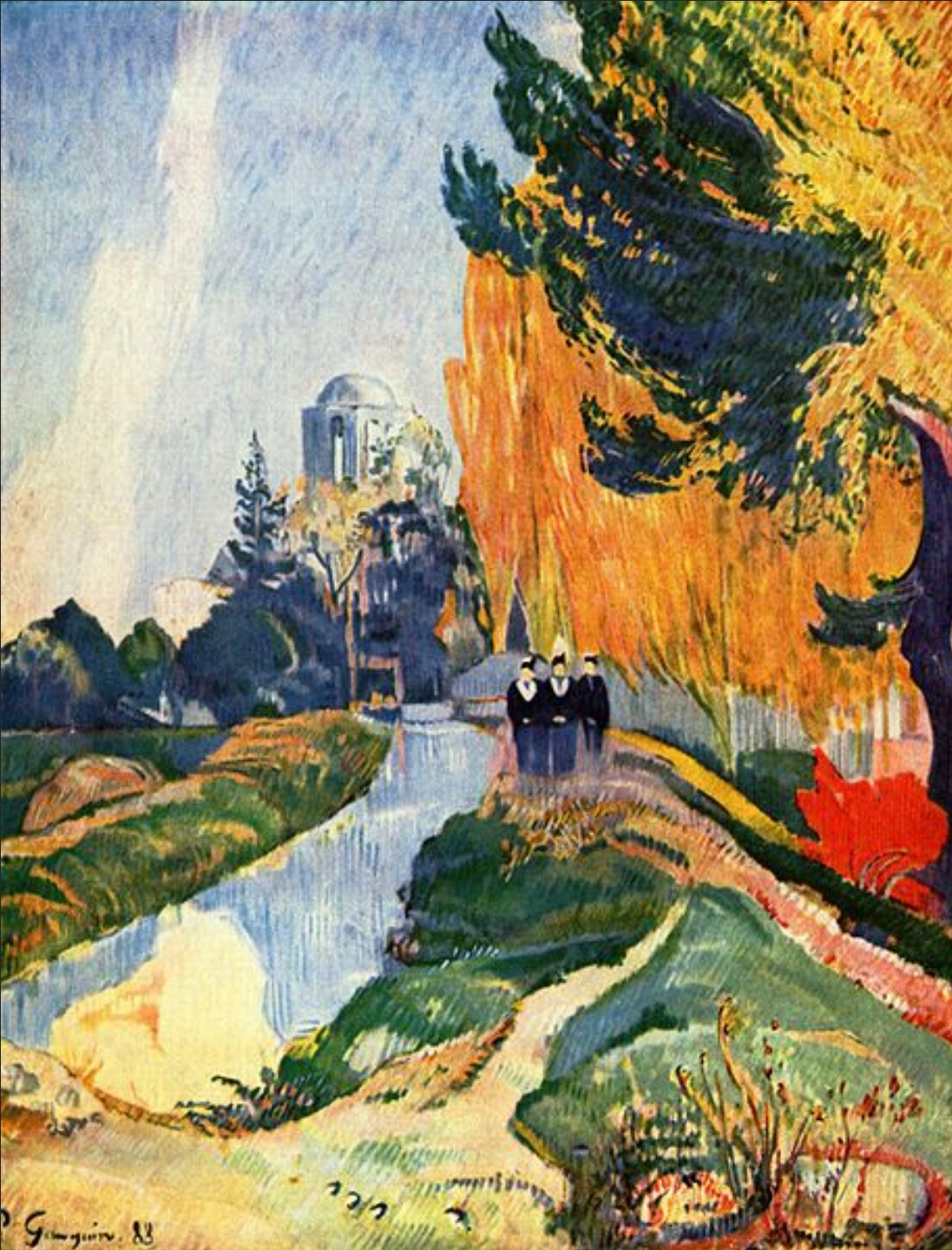
ผลงานชิ้นสำคัญของโกแกง

ตัวอย่าง
ผลงาน
ภาพทิวทัศน์
(Watermill
in
Pont-Aven,
(ค.ศ. 1894))

ทิวทัศน์ที่ La Dominique
(Landscape on La Dominique
(Hiva OAU), (ค.ศ. 1903)

ตัวอย่าง

ผลงาน

ภาพทิวทัศน์

(Les Alyscamps),

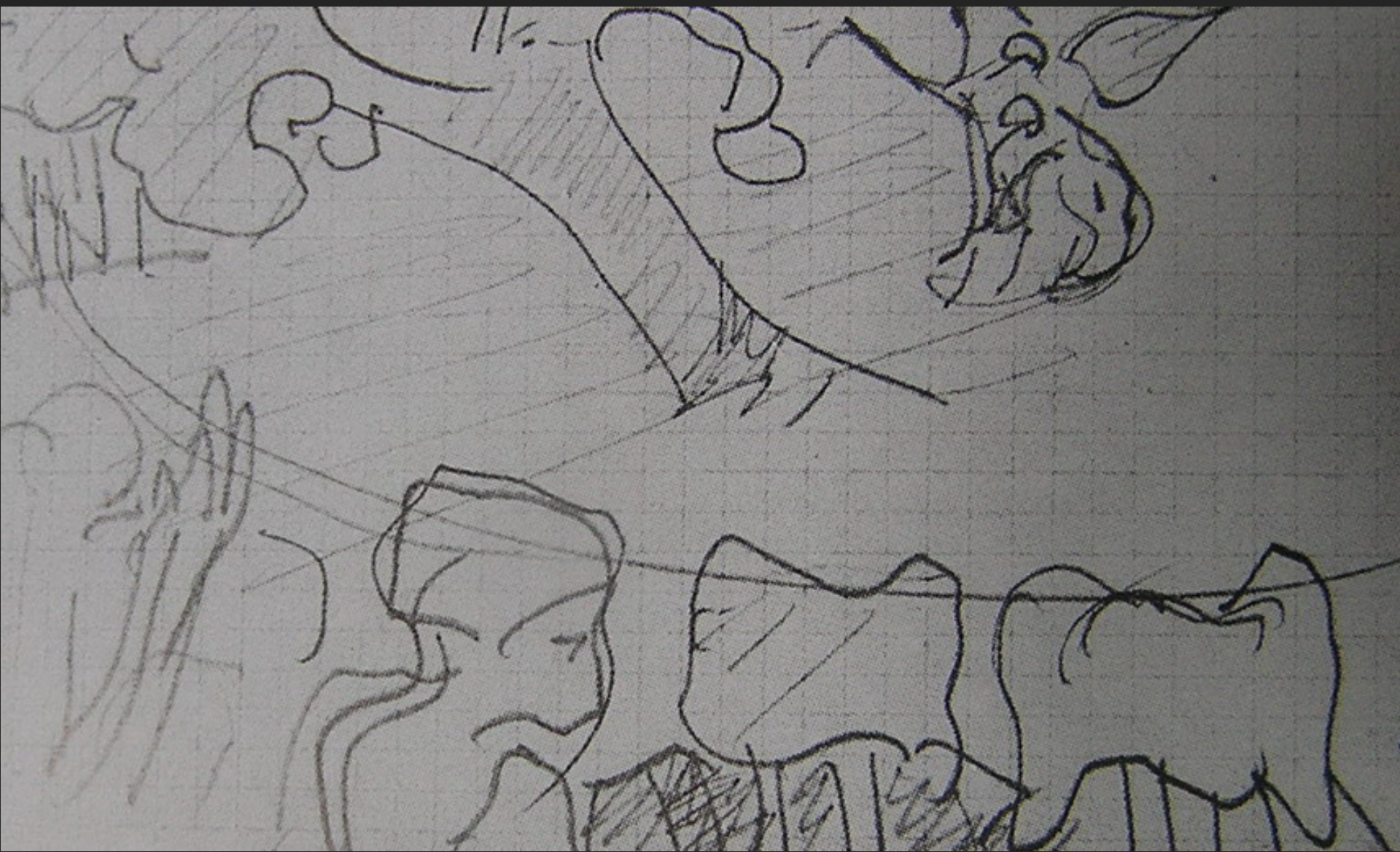
(ค.ศ. 1888)

ผู้หญิงที่แม่น้ำ
(Women at the River),
ค.ศ. 1892

The Vision After the Sermon, 1888 ภาพนิมิตหลังการเทศนา

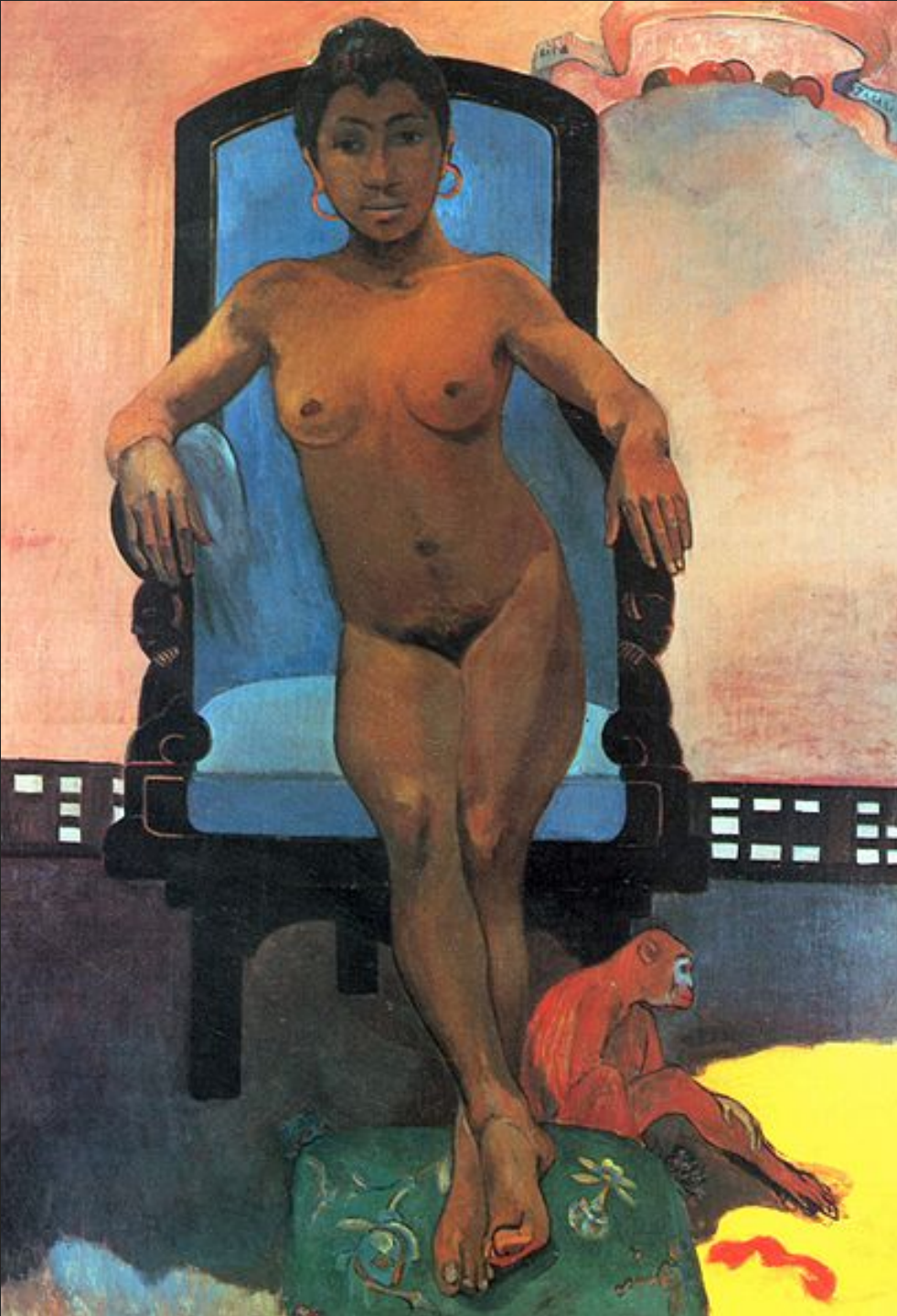
ภาพสเก็ตช์ The Vision After the Semon, 1888 ภาพนิมิตหลังการเทศนา

ผู้หญิงกับดอกไม้

(Woman with a Flower),

(ค.ศ.1891)

The Child-woman Judith Is Not
Yet Breached,
(ค.ศ.1893)

ผู้หญิงที่เกาะตาฮีตีบนชายหาด (Tahitian Women on the Beach), (ค.ศ.1891)

โกแกงได้รับอิทธิพลจากศิลปะอนารยชน (Primitive Art) เช่น Where Do?

We Come From? What Are We? Where Are We Going? ค.ศ.1897

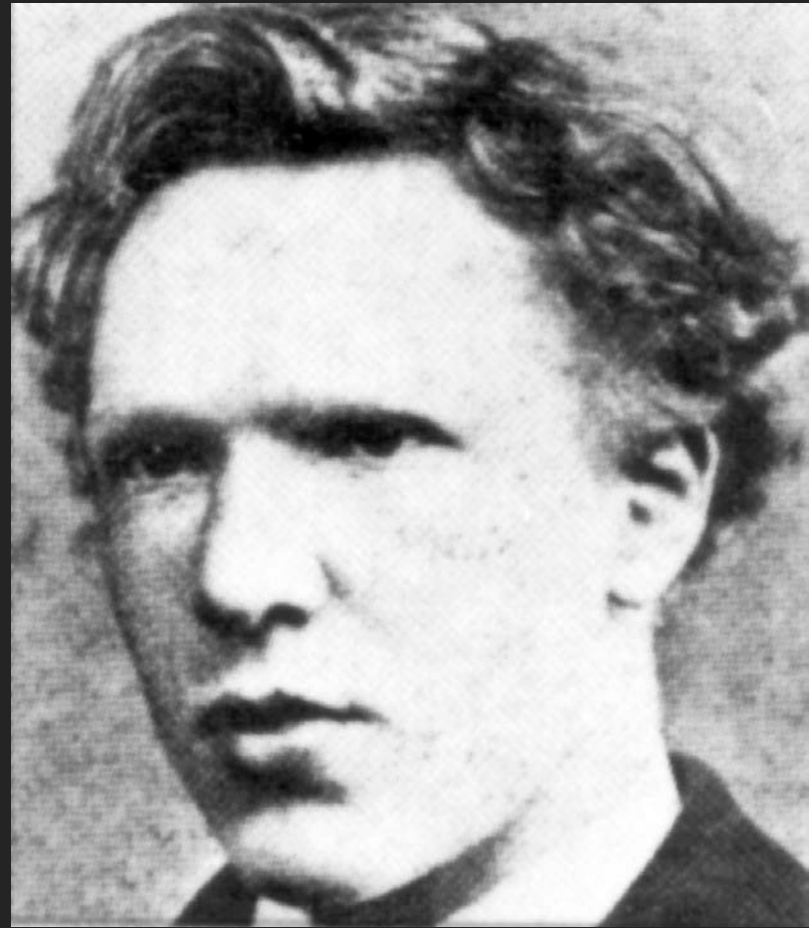
© All rights reserved

งานภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) ของโกแกง

วินเซนต์ แวนโก๊ะ (Vincent Van Gogh ค.ศ.

1853-1890) แม้ว่าจะมีการใช้สีที่สว่างสดใส แต่ก็มีรูปแบบการแสดงออกที่ได้ให้ความสำคัญแก่อารมณ์ความรู้สึกกดดันภายในจิตใจมากกว่าบรรยากาศและแสงสีอันสดใสที่อยู่ในธรรมชาติภายนอก จึงทำให้รูปทรงและบรรยากาศในภาพได้แสดงถึงความรู้สึกกดดันภายในจิตใจของศิลปินผ่านฝีแปรงที่เขียนด้วยความเค็ดขาดและรุนแรง

ผลงานชิ้นสำคัญของแวนโก๊ะ

คนกินมัน Potato-eaters, ค.ศ.1885 มีอิทธิพลศิลปะปะจํานนิยม (Realism)

สีสดใส-มีความแบน-ตัดเส้น : คือ อิทธิพลจากภาพพิมพ์ญี่ปุ่น

การใช้สีที่สดใส และไม่ใช่สีดำ

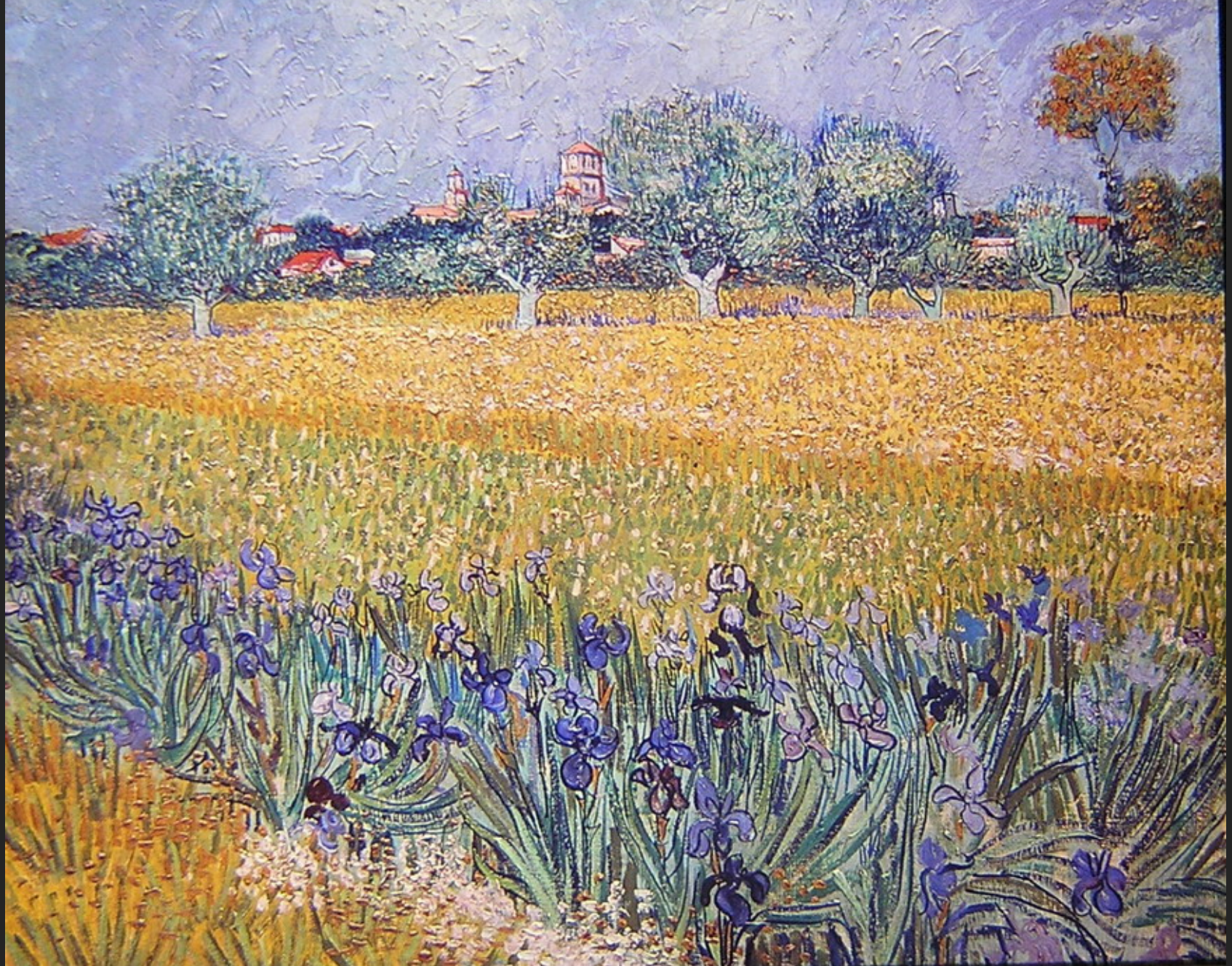
การจัดองค์ประกอบของ
ภาพแบบไม่เท่ากัน-
อิทธิพลจากภาพพิมพ์
ญี่ปุ่น

การใช้สีที่สดใสน่า
และไม่ใช่สีดำ

การใช้สีที่สดใส และไม่ใช้สีดำ

วิวที่เมืองอาร์ลกับดอกไอริส (*View of Arles with Irises* (ค.ศ. 1888)

ดอกทานตะวัน
(Sunflower), ค.ศ. 1888

เรือบนชายหาด (Boats on The Beach), ค.ศ. 1888

เหลียงคาเฟตอกลางคืนที่

Place du Forum, Arles (The
Café Terrace on the Place du
Forum, Arles, at Night ค.ศ.
1888)

คาเฟ่ยามกลางคืน (The Night Cafe ค.ศ. 1888)

เก้าอี้ของแวนโก๊ะ (Van
Gogh's Chair), ค.ศ. 1888

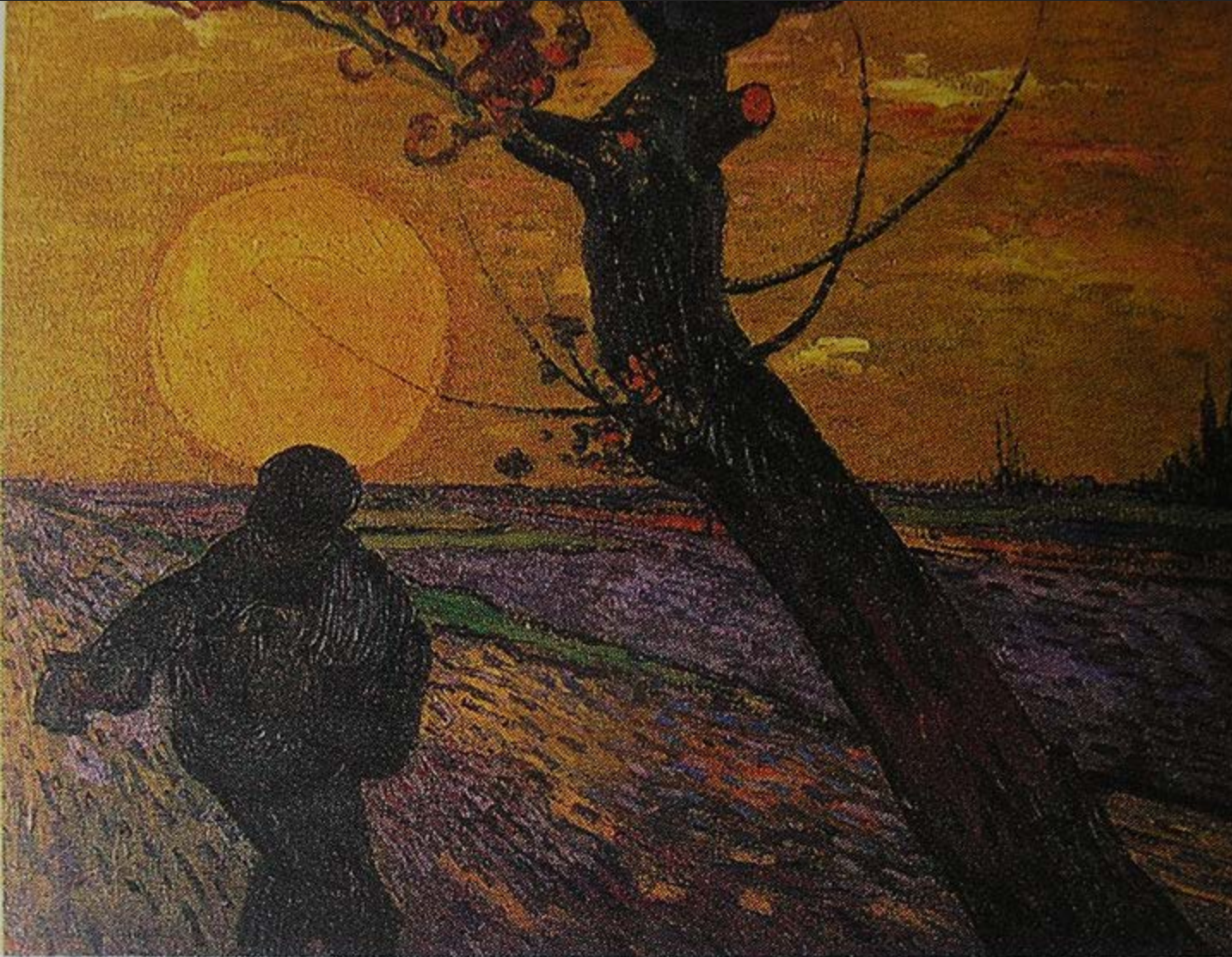
เก้าอี้ของโกแกง

(Paul Gauguin's Armchair

ค.ศ. 1888)

ภาพพิมพ์ญี่ปุ่น (ซ้าย)
งานคัดลอกด้วยสีน้ำมันของแวนโก๊ะห์ (ขวา)

การจัดภาพ
แบบ ภาพ
พิมพ์ญี่ปุ่น
ในจิตรกรรม
ผลงานแวน
โก๊ะห์

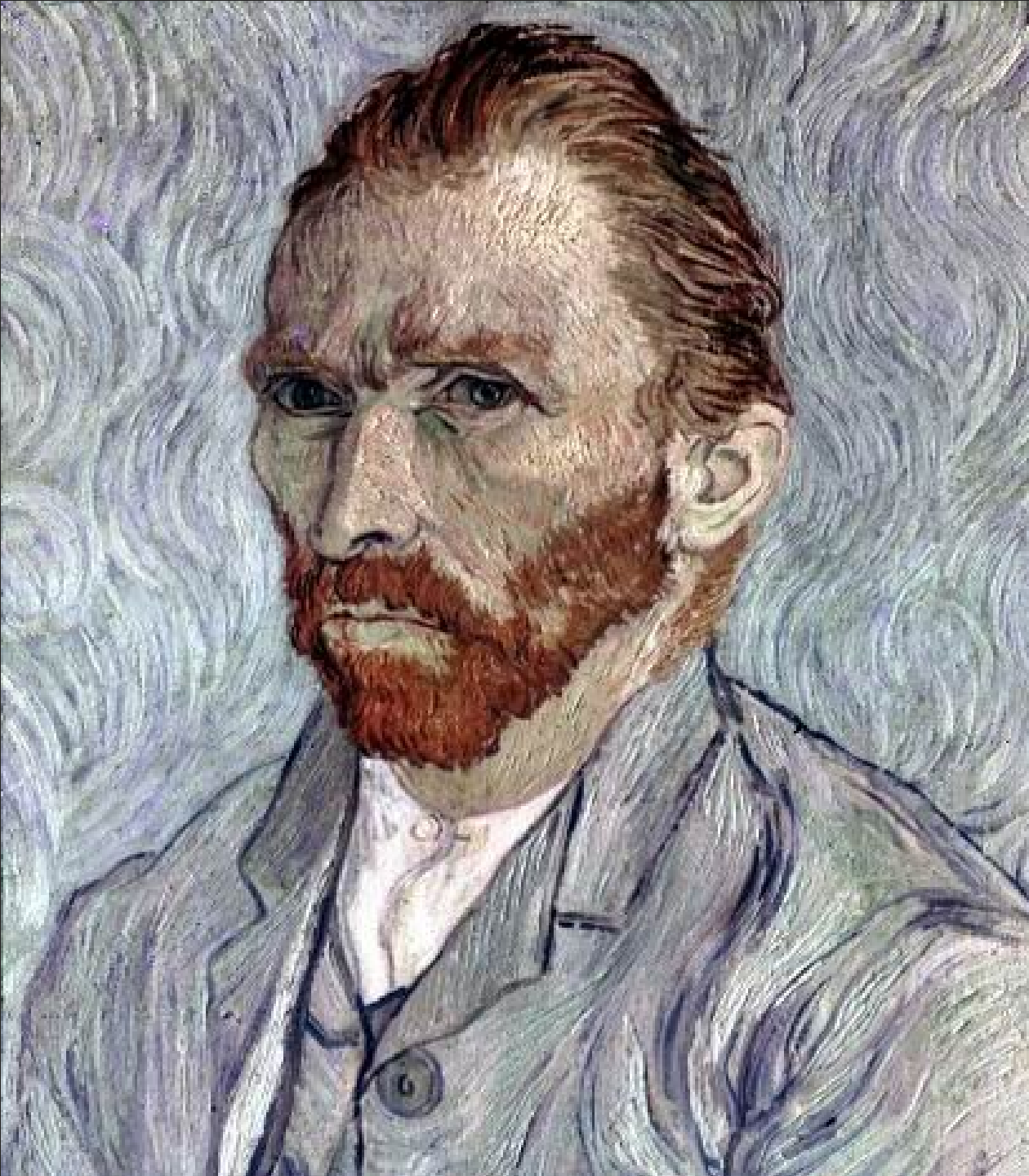
V. Van Gogh: *Sower at Sunset*, November 1888 (F450). Zurich, Fondation collection E.G. Bührle.

ภาพพิมพ์ญี่ปุ่นในฉาก
หลังจิตรกรรมผลงาน
แวนโก๊ะห์

รูปของหมอกาเซ่

Self-portrait, 1889

รูปเหมือนตนเอง

Self –portrait,
รูปเหมือนตนเอง

Self-portrait, 1889 รูป
เหมือนตนเอง

ราตรีประดับดาว The Starry Night, ค.ศ.1889

โบสถ์ที่ Auvers (The Church at Auvers)

ค.ศ. 1890)

เปรียบเทียบภาพโบสถ์ของแวนโก๊ะห์ กับภาพถ่ายโบสถ์จริงที่ Auvers

ทุ่งนาเหนือทุ่งข้าวสาลี Wheatfield with Crows, ค.ศ.1890

ทุ่งกาเหนือทุ่งข้าวสาลี Wheatfield with Crows, ค.ศ.1890

ทูลูส โลเทรค (Henri de Toulouse-
Lautrec: ค.ศ. 1864 – 1901)

หยิบเอาชีวิตของผู้คนในสถาน

เรียมย์มาแสดงออก สีสันสดใส -

แบน ได้รับจากภาพพิมพ์ญี่ปุ่น

ผลงานบางส่วน คือ ภาพพิมพ์ที่ใช้ใน

การโฆษณาสถานเรียมย์

ผลงานชิ้นสำคัญของไคเทรค

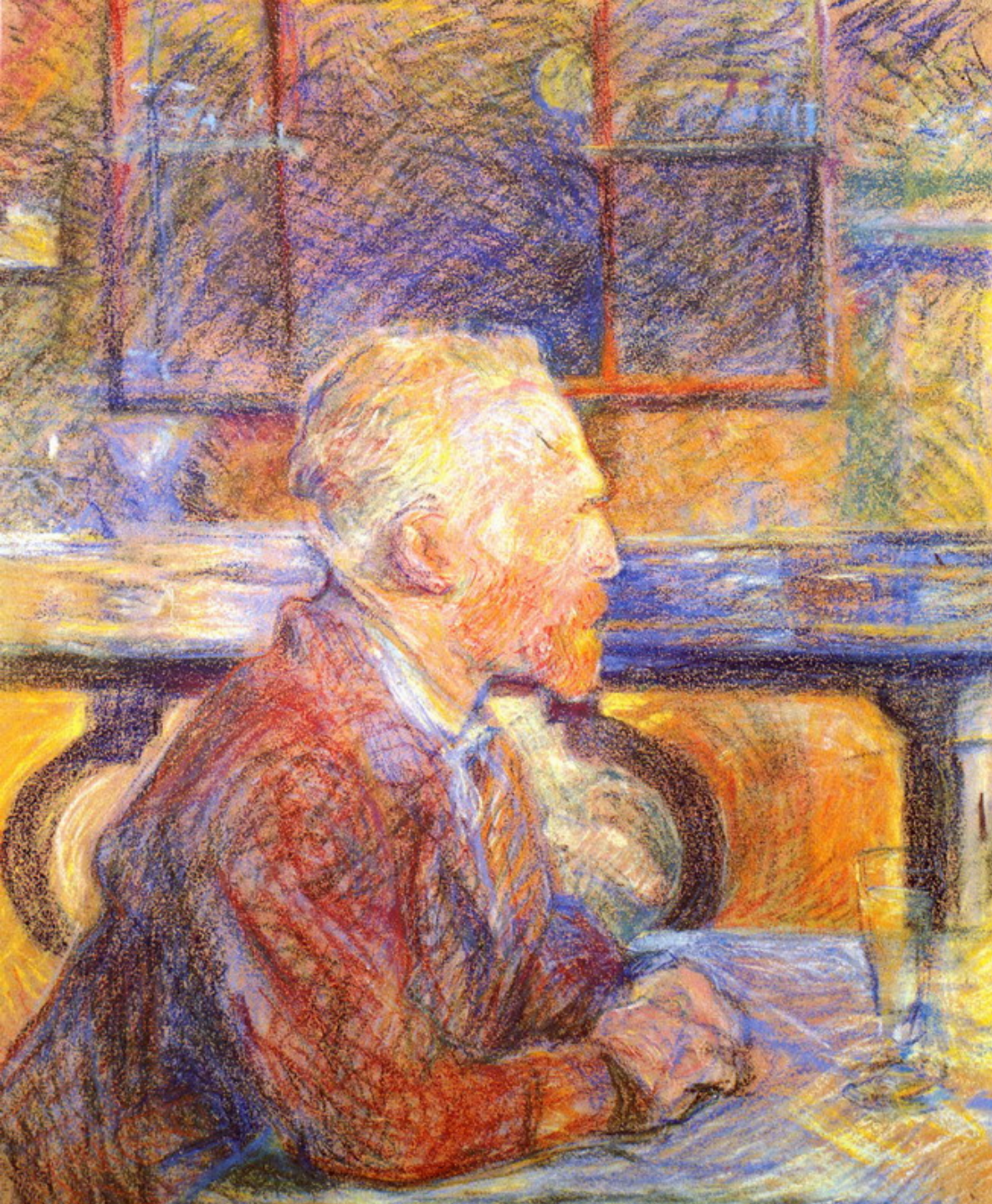
โลเทรคที่มูเลงรูกับ
สองหญิงสาว
(Lautrec at the
moulin rouge two
women waltzing
ค.ศ. 1892)

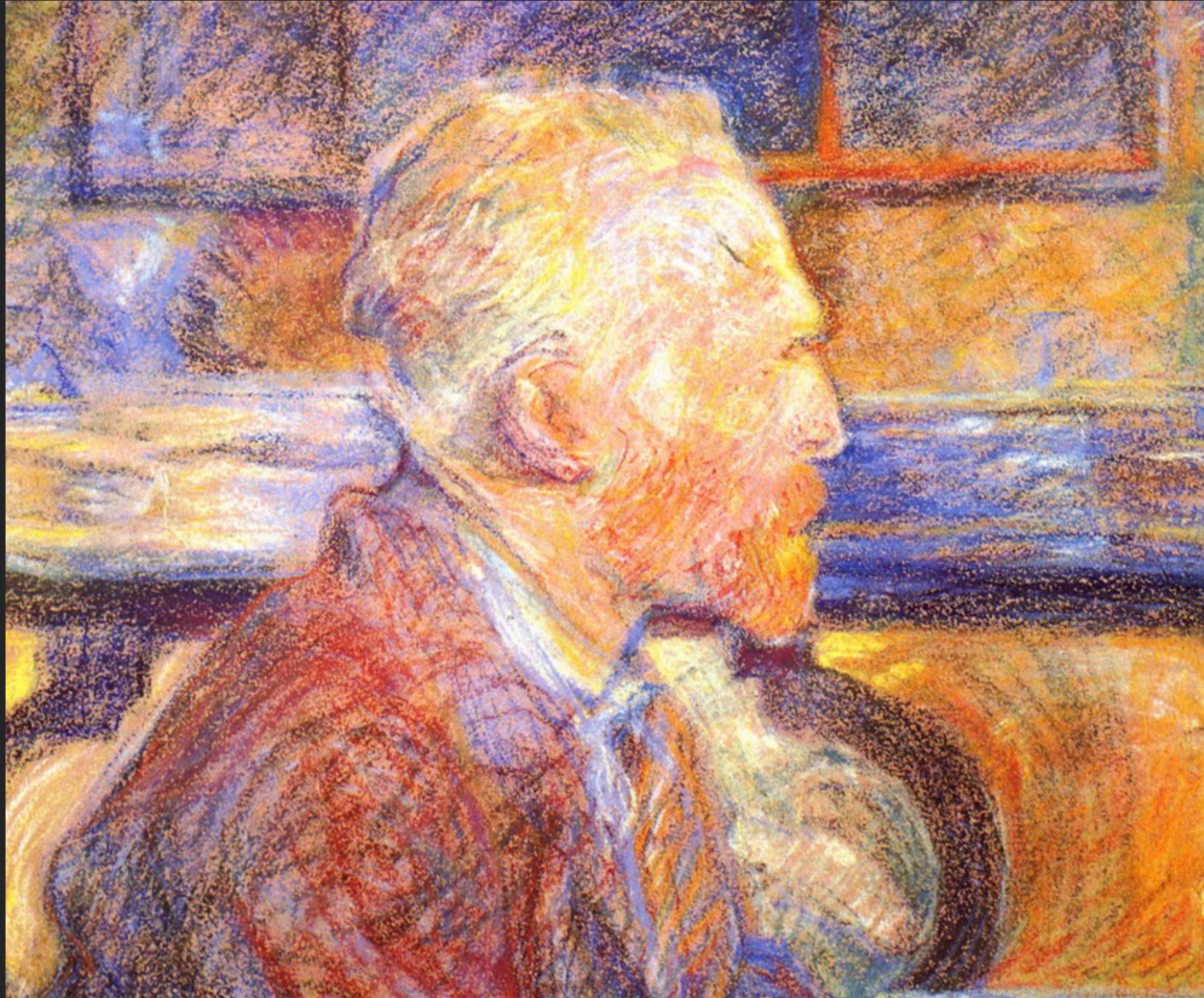

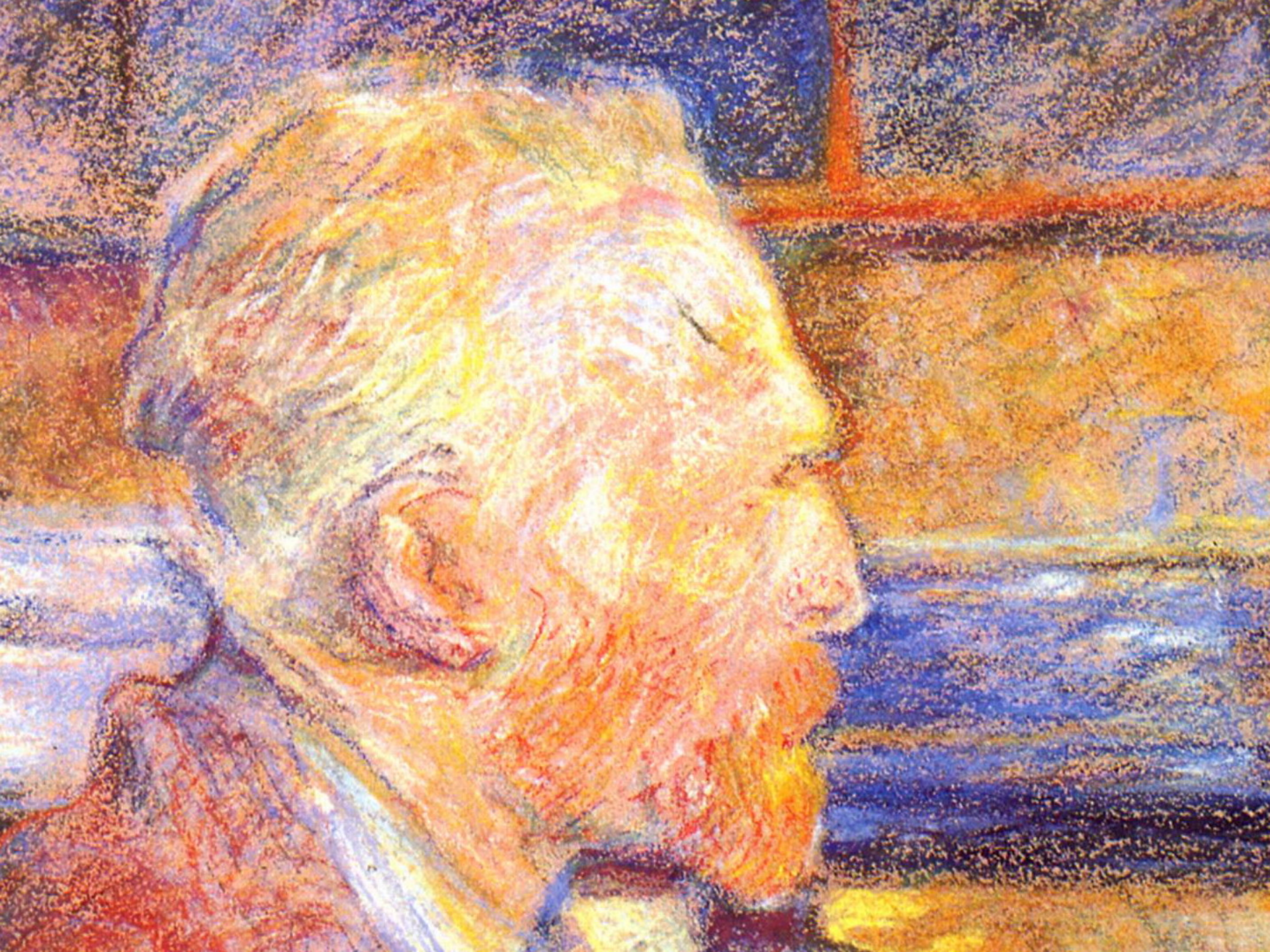
รูปเหมือนตัวเองที่มูเลงรูจ (Self-portrait in the crowd, at the Moulin Rouge ค.ศ. 1892)

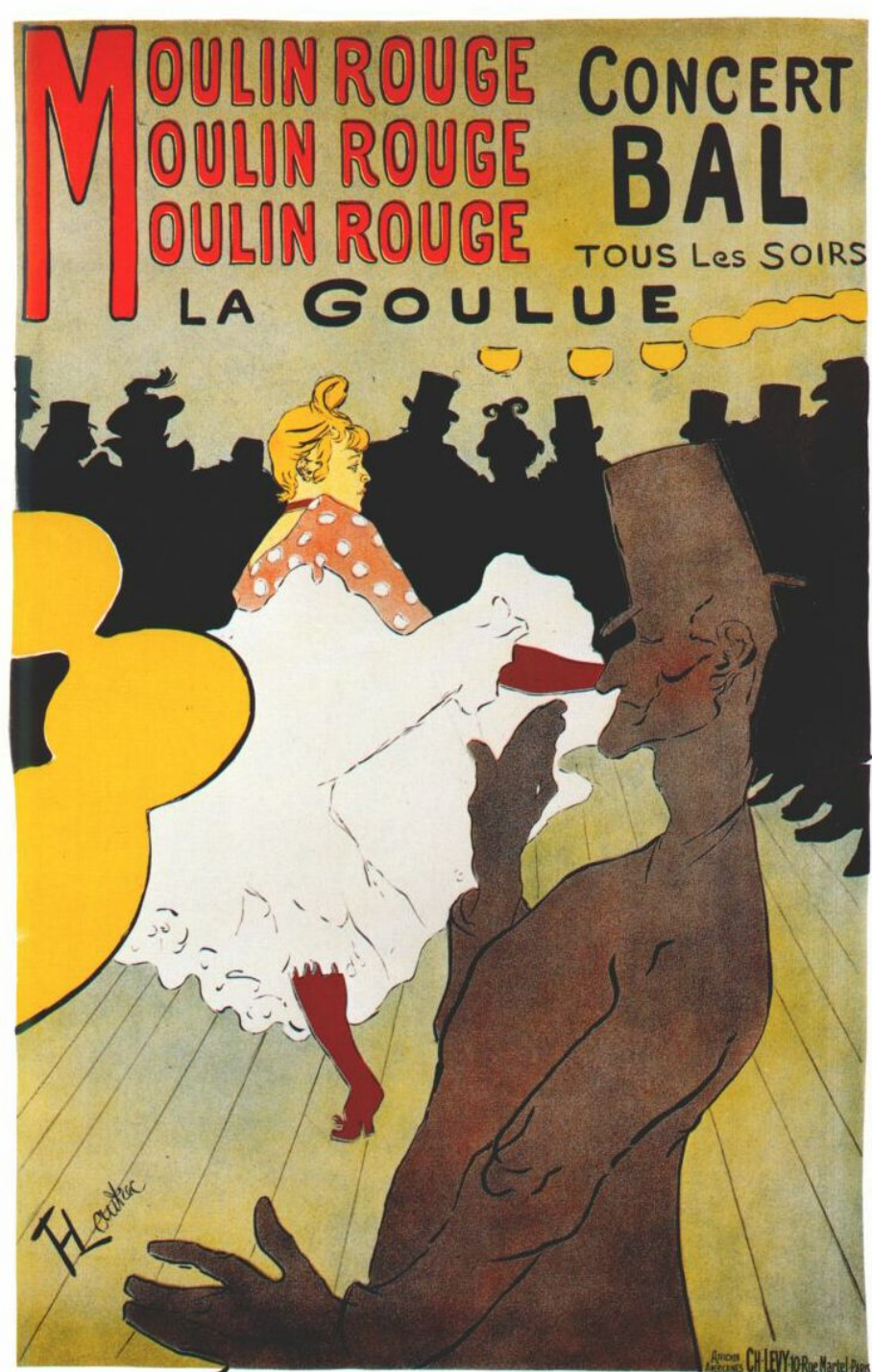
วินเซนต์ แวน โก๊ะห์

ค.ศ. 1887

ใบปิดโฆษณาที่
ร้านมูเลงรูก

ใบปิดโฆษณาที่
ร้านมูเลงรูจ

